

Излъганъ овчарь.

Народна пѣсень.

Слънце задъ облакъ залѣзе,
Овчарь помисли мръкна се,
Сиво си стадо подмами,
Че го въ кошара затвори,
Че си се назадъ повърна,
Въвъ колибата отиде,
Кални царвули изува,
Черни ботуши обува
Кривакъ на рамо задигна,
Та на седянка да иде —
По край Радкини замина,
Радка на харманъ стоеше,
Лопата въ ржка държеше,
Дунавецъ вѣтъръ чакаше,
Бѣла пшеница да вѣе . . .
Овчарь на Радка думаше:
— Радке ле, моя комшийке,
Каква е тая работа,
Та на седянка не идешъ?
Радка овчарю отдума:
— Овчарю, полудѣлъ ли си —
Слънцето още на пладне,
А ти седянки сънуващъ!

